

Επιστολή του Π. Κροπότκιν στο Β.Ι. Λένιν

 www.provo.gr/episoli-tou-kropotkin-lenin/

Dimitris Plastiras

Ντιμιτρόφ (Περιφέρεια Μόσχας)

21^η Δεκεμβρίου 1920

Σεβαστέ Βλάντιμιρ Ίλιτς

Δημοσιεύτηκε μια ανακοίνωση στη Izvestiia και στην Pravda που γνωστοποιεί την απόφαση της Σοβιετικής κυβέρνησης να πάρει ως ομήρους μέλη του Σοσιαλιστικού Επαναστατικού Κόμματος από τις ομάδες του Savinkov, μέλη της Λευκής Φρουράς των εθνικιστών και του τακτικού κέντρου και αξιωματικούς του Wrangel, και σε περίπτωση απόπειρας εναντίον των ηγετών των σοβιέτ, να «εξοντωθούν ανηλεώς» οι όμηροι αυτοί.

Δεν υπάρχει στ' αλήθεια κάποιος γύρω σου να θυμίσει στους συντρόφους σου και να τους πείσει πως τέτοια μέτρα αντιπροσωπεύουν την επιστροφή στη χειρότερη περίοδο του Μεσαίωνα και των θρησκευτικών πολέμων, και είναι ανάξια των ανθρώπων που ανέλαβαν οι ίδιοι να δημιουργήσουν μια μελλοντική κοινωνία με κομμουνιστικές αρχές; Όποιοι αγαπούν το μέλλον του κομμουνισμού δεν μπορούν να εφαρμόζουν τέτοια μέτρα.

Είναι δυνατόν να μην εξήγησε κανένας τι σημαίνει στην πραγματικότητα όμηρος; Ένας όμηρος δεν φυλακίζεται ως τιμωρία για κάποιο έγκλημα. Κρατείται για να εκβιάσει τον εχθρό με το θάνατο του. «Αν σκοτώσεις ένα δικό μας, θα σκοτώσουμε ένα δικό σας». Δεν είναι όμως το ίδιο με το να οδηγείς έναν άνθρωπο στο ικρίωμα κάθε πρωί και να τον πηγαίνεις ξανά πίσω, λέγοντας: «Περίμενε λίγο, όχι σήμερα...»

Και δε καταλαβαίνουν οι σύντροφοι σου πως αυτό ισοδυναμεί με την *αποκατάσταση των βασανιστηρίων* για τους όμηρους και τις οικογένειες τους.

Ελπίζω πως δεν θα μου πει κάποιος πως οι άνθρωποι στην εξουσία περνάνε εξίσου δύσκολα. Σήμερα ακόμα και μεταξύ των μοναρχών υπάρχουν εκείνοι που θεωρούν την πιθανότητα δολοφονίας ως «επαγγελματικό κίνδυνο».

Οι επαναστάτες αναλαμβάνουν την ευθύνη της υπεράσπισης τους εαυτού τους μπροστά στο δικαστήριο που απειλεί τις ζωές τους. Η Louise Michele επέλεξε αυτή την οδό. Ή αρνούνται να δικαστούν, όπως έκαναν ο Malatesta και η Voltairine de Cleyre.

Ακόμα και βασιλιάδες και πάπες έχουν απορρίψει τέτοια βάρβαρα μέσα αυτοάμυνας, όπως η σύλληψη ομήρων. Πως μπορούν οι απόστολοι μιας νέας ζωής και αρχιτέκτονες μιας νέας κοινωνικής οργάνωσης να καταφεύγουν στη χρήση τέτοιων μέσων άμυνας έναντι των εχθρών;

Δεν θα θεωρηθεί ως σημάδι πως θεωρείτε το κομμουνιστικό σας πείραμα ανεπιτυχές και πως δεν σώζετε το σύστημα που αγαπάτε τόσο αλλά τους εαυτούς σας;

Δεν αντιλαμβάνονται οι σύντροφοί σου πως εσείς, οι κομμουνιστές (παρά τα λάθη που κάνατε), *δουλεύετε για το μέλλον*; Και πως για το λόγο αυτό δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να κηλιδώσετε το έργο σας με πράξεις τόσο κοντινές στην πρωτόγονη τρομοκρατία; [Πρέπει να γνωρίζετε] πως ακριβώς τέτοιες πράξεις που έκαναν επαναστάτες στο παρελθόν κάνουν τα νέα κομμουνιστικά εγχειρήματα τόσο δύσκολα.

Πιστεύω πως για τους καλύτερους ανάμεσά σας, το μέλλον του κομμουνισμού είναι πιο πολύτιμο από τις ίδιες τις ζωές σας. Και η σκέψη για το μέλλον αυτό πρέπει να σας προτρέπει να αποκηρύξετε τέτοια μέτρα.

Με όλες τις σοβαρές ανεπάρκειες της (και εγώ, όπως ξέρεις, τις βλέπω καλά), η Οκτωβριανή Επανάσταση έφερε σημαντική πρόοδο. Έδειξε πως η κοινωνική επανάσταση δεν είναι αδύνατη, όπως είχαν αρχίσει να πιστεύουν οι άνθρωποι στη Δυτική Ευρώπη. Και παρά τα ελαττώματά της, φέρνει την πρόοδο προς τη κατεύθυνση της ισότητας, που δεν θα διαβρωθεί από απόπειρες επιστροφής στο παρελθόν.

Τότε γιατί να σπρώξετε την επανάσταση σε ένα μονοπάτι που οδηγεί στην καταστροφή της, κυρίως λόγω ελαττωμάτων που δεν είναι εγγενή στο σοσιαλισμό και το κομμουνισμό, αλλά αντιπροσωπεύουν την επιβίωση της παλιάς τάξης και τις παλιές ενοχλήσεις, μιας απεριόριστης, παμφάγου εξουσίας;

P. Kropotkin

Πηγή: P. A. Kropotkin Selected Writings on Anarchism and Revolution (M.I.T. Press, 1970)